

Arrest

nr. 68 121 van 7 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 12 juni 2010, verklaart er zich op 6 juli 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 31 mei 2011, aangetekend verstuurd op 31 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit India, meer bepaald uit Hoshiapur. U verklaarde dat u een relatie had met een meisje van een hogere kaste. Daardoor kende u problemen met haar broers die niet met die relatie instemden. Die broers zouden u twee keer hebben aangevallen waarop u besloot uit India weg te vluchten. In 2008 verliet u India en u reisde via Griekenland en Italië naar Frankrijk waar u ongeveer twee jaar woonde. Nadien kwam u naar België waar u eerst op 25 mei 2010 een regularisatieaanvraag indiende op basis van medische redenen. Op 6 juli 2010 diende u dan ook een

asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u verschillende medische attesten voor die zijn opgemaakt in België."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- door incoherente en tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfplaatsen af te leggen, maakt verzoeker het onmogelijk om juist in te schatten wanneer en waar hij in Europa verbleef, evenals onder welk statuut;
- tussen juni 2008 en juni 2010 vroeg verzoeker nergens asiel aan waardoor de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde vrees in India kan worden afgeleid;
- verzoeker heeft nooit klacht ingediend bij een hogere politieofficier of bescherming gezocht bij een andere instantie in India;
- er zijn geen redenen om aan te nemen dat verzoeker niet over een intern vluchtalternatief beschikt in India.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker is het niet eens met de bestreden beslissing waar die stelt dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in twijfel wordt getrokken omdat verzoeker niet coherent was betreffende zijn verblijfplaatsen sinds zijn vertrek uit India in 2008. Verzoeker bevestigt dat hij verward overkwam maar wijt dit aan de zeer verwarde toestand van zijn situatie bij het vertrek en dat het reeds enige tijd geleden is. Volgens verzoeker kan niet van hem verwacht worden dat hij van alles een nauwgezet dagboek heeft bijgehouden.

Verzoeker herhaalt zijn relaas en besluit dat de lokale autoriteiten niet in staat zijn om hem een effectieve bescherming te verlenen tegen de bedreigingen van de familie van zijn vriendin aangezien de vader van zijn vriendin politieman is.

Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus meent verzoeker dat zijn verklaringen voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten in de zin van artikel 48/2 §2, b van de vreemdelingenwet.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker is door de bestreden beslissing afgewezen op grond van volgende vaststellingen: (i) verzoeker legde incoherente en tegenstrijdige verklaringen af over zijn opeenvolgende verblijfplaatsen, (ii) tussen juni 2008 en juni 2010 heeft verzoeker nergens asiel gevraagd, (iii) verzoeker heeft nooit klacht ingediend bij een hogere politieofficier of bescherming gezocht bij een andere instantie in India, en (iv) verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij een vrees ten aanzien van de broers van zijn vriendin zou hebben indien hij zich elders in India zou gaan vestigen.

2.3. De vaststelling vooreerst dat verzoeker die verklaarde zijn land te hebben verlaten in juni 2008, twee jaar heeft gewacht alvorens in juni 2010 asiel te vragen in België ondermijnt op ernstige wijze de door hem voorgehouden vrees voor vervolging. Verzoeker weerlegt dit motief van de bestreden beslissing niet en geeft hiervoor evenmin enige aannemelijke verklaring zodat dit kan worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoeker stelt dat hij geen klacht durfde in te dienen omdat de vader van de vriendin een politieman is, kan worden vastgesteld dat verzoeker voorbij gaat aan het motief van de bestreden beslissing dat hierover reeds motiveerde dat uit verzoekers eigen verklaringen bleek dat deze persoon de laagste in rang was en verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij geen klacht indiende bij een hogere officier of bescherming zocht bij een andere instantie in India.

De loutere bewering dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling volstaat op zich niet opdat een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet kan aangenomen worden. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft dienaangaande in gebreke

De door verzoeker op 1 juni 2011 gefaxte kopie van de op 23 mei 2011 uitgereikte geboorteakte tenslotte doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen vermits de identiteit van verzoeker niet ter discussie staat.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER